

Dobeles pils un novads tika stipri izpostīts Ziemeļu kara (1700-1721) laikā. Pēc 1729. gada pils bijusi neapdzīvota.

Līdz mūsdienām vēl saglabājies no laukakmeņiem celtais pils aizsargmūris un priekšpils siena divu stāvu augstumā ar logu un durvju ailām.

Lai vecos mūrus pasargātu no tālākas sabrukšanas, 2001. gadā tika uzsākta pilsdrupu konservācija. Ar novadnieka, advokāta Andra Grūtupa finansiālu atbalstu ir atjaunots viens no pils vēsturiskajiem torņiem, no kura skatu platformas paveras tāls skats uz pilsētu otrpus Bērzes upei. Tās krastā joprojām zaļo pilsdārzs ar simtgadīgiem ošiem un liepām. To ap 1730. gadu ierīkoja Kurzemes pēdējā hercogiene Doroteja Pētera Bīrona trešā sieva. Nesteidzīgu atpūtu piedāvā pastaigu promenāde gar Bērzes krastu.

Dobelnieki pilsdrupas ir atzinuši par romantiskāko satikšanās vietu jau vairākām paaudzēm. Omulīgajā, plašajā pils pagalmā kopš pagājušā gadsimta sākuma ir rīkotas balles un brīvdabas sarīkojumi. Pirmais lielākais pasākums notika 1870. gadā, kad pilsdrupās skanēja Pirmie Kurzemes dziedātāju svētki. Katru otro gadu augustā te tiek krāšņi svinēti Senās pils svētki.

Dobeles pils maketu varat apskatīt un vairāk par pils vēsturi uzzināt Dobeles novadpētniecības muzejā.

Ekskursantu grupām tiek piedāvātas ekskursijas pa pilsdrupām atraktīvu pilsdāmu vai pilskunga pavadībā.

Dobeles Novadpētniecības muzejs

Brīvības iela 7, Dobele

Tālr. 637 21309

E-pasts: muzejs@dobele.lv

GPS 56.625098, 23.276559

Dobeles novada tūrisma informācijas centrs

Baznīcas iela 6, Dobele

Tālr. 63723074, 26136682

E-pasts: turisms@dobele.lv

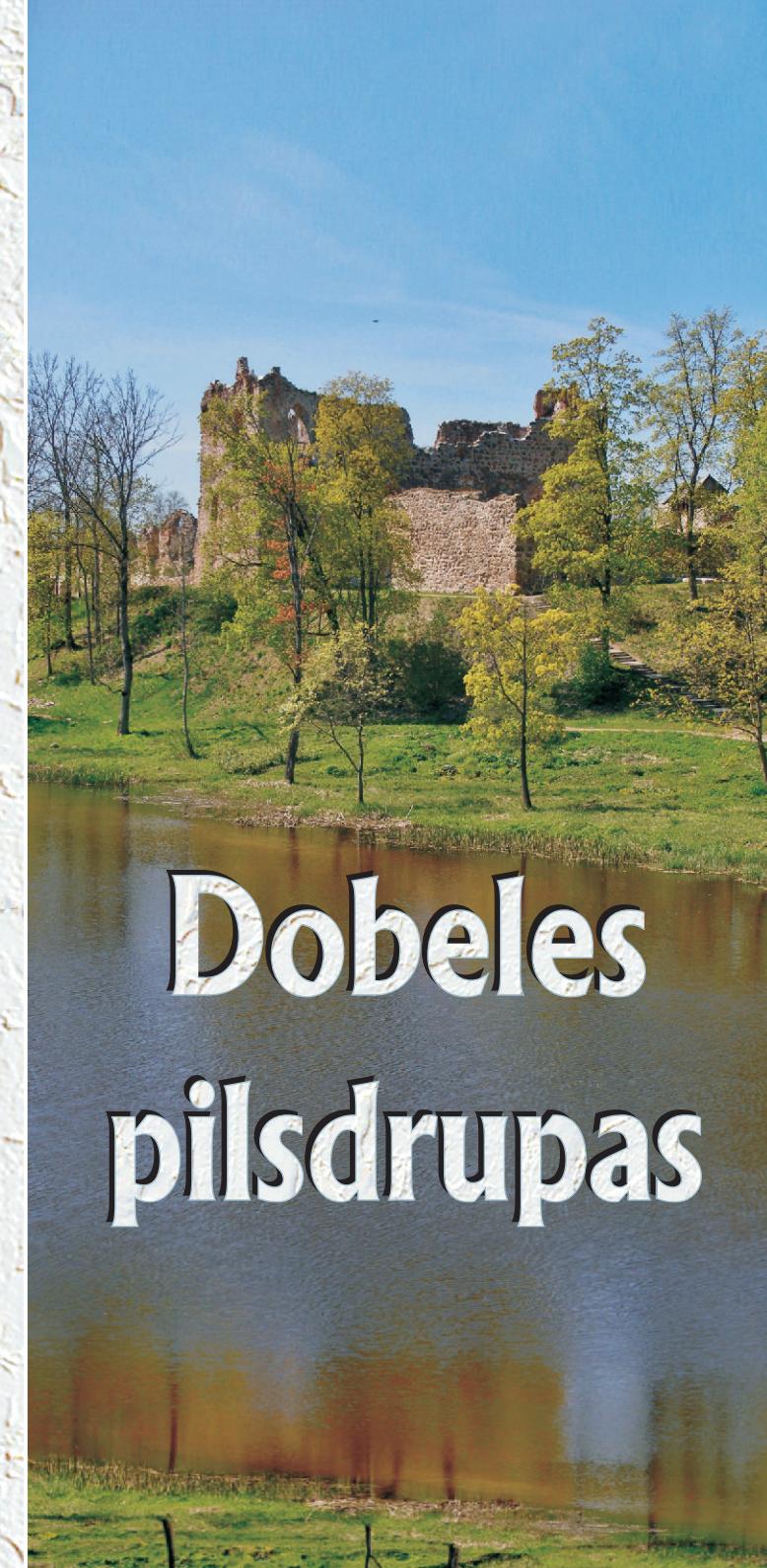
www.dobele.lv

GPS 56.62322, 23.28266

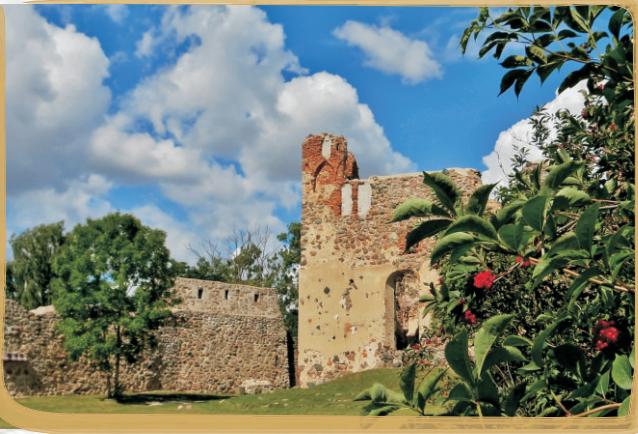
Sagatavoja: Dobeles novada TIC

Izdevējs: Dobeles novada pašvaldība

Dizains: "Firmas ZEMGALE" SIA tipogrāfija

Dobeles pilsdrupas

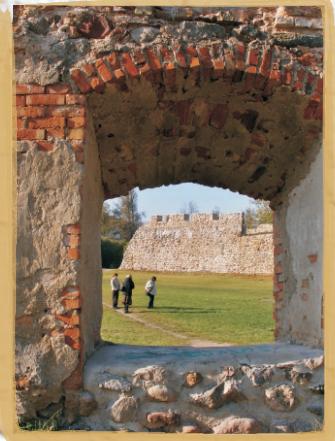
Joprojām iespaidīgās un romantiskās Livonijas ordeņa pilsdrupas ir senākā celtne Dobelē, valsts nozīmes arhitektūras piemineklis.

15 m augstajā Dobeles pilskalnā, gleznainās Bērzes labajā krastā, dažādos laikos ir pacēlušās divas pilis – seno zemgaļu koka pils un Livonijas ordeņa mūra pils. Novada teritoriju līdz 13. gs. apdzīvoja senie zemgaļi. Pils un senpilsēta bija viens no lielākajiem seno zemgaļu administratīvajiem centriem.

Dobeles zemgaļi bijuši vareni karotāji, kas visilgāk saglabājuši savu brīvību. Gandrīz simts gadus pils izturēja neskaitāmus krustnešu uzbrukumus un aplenkumus. 1289. gadā, vairs nespēdamī pretoties pārspēkam, Dobeles zemgaļi nodedzināja savu pili un

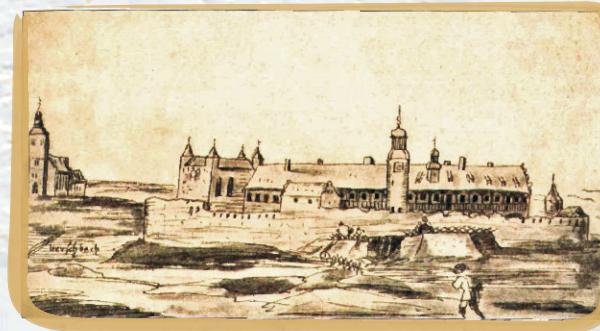
neuzvarēti devās uz lietuviešu zemēm.

Pilsētas ģerbonī attēlotais zemgaļu zobens simbolizē viņu varonīgās cīņas pret vācu krustnešiem. Otrpus ielai, godinot zemgaļu cilšu piemiņu, 1989. gadā atklāja piemiņas zīmi, ko veidojis mākslinieks Mārtiņš Zaurs.

1359.gadā Livonijas ordenis nodedzinātās zemgaļu pils vietā uzbūvēja mūra pili. Par tās kādreizējo varenību vēsta kāds nostāsts.

Pilijs bijis vara jumts, kas saulainā dienā spozi laistījies un bijis tālu saredzams. Pat tik tālu, ka kuģinieki to redzējuši no vismaz 100 km attālās jūras. Viņi šo jumtu noturējuši par bāku un uzskrējuši uz klintīm. Kuģis aizgājis bojā. Tad jūrnieki Dobeles pils vara jumtu nolādējuši. Sacēlies viesulis un aiznesis jumtu jūrā.

Dobeles pils 1661. gadā.

Livonijas valsts pastāvēšanas laikā no 13. gs. beigām līdz 16.gs. 60. gadiem Dobeles pilī pastāvīgi uzturējās Livonijas ordeņa komturs. Tā tolik sastāvēja no konventa ēkas ziemēju pusē un galvenās ēkas dienvidu pusē.

Pils makets Dobeles muzejā.

16. gs. vidū tika izveidota Kurzemes un Zemgales hercogiste. Kurzemes hercogu Ketleru dzimtas valdišanas laikā Dobele bija svarīgs militāra atbalsta punkts un nozīmīgs administratīvais centrs.

16./17. gs. mijā hercoga ģimene askētisko krustnešu pili pārbūvēja atbilstoši Rietumeiropas renesanses arhitektūras tradīcijām. Pie austrumu sienas uzceļa garu, bagātīgi izrotātu divstāvu dzīvojamo ēku, kam bija vaļēja galerija. 1643. gadā pili kā atraitnes tiesu saņēma hercoga Frīdriha atraitne Elizabete Magdalēna, Kurzemes Zemgales hercogu Jēkaba audžumāte.

Šajā laikā pilī tika uzcelts jauns palasts pagalma austrumgalā, konventa ēkā ierīkota baznīca, ārpus mūriem iestādīts plašs augļu dārzs un iekārtota ārstniecības augu audzētava. Elizabetes Magdalēnas mājas aptieka bija slavena visā zemē, un hercogiene piepratusi arī dziedināšanas mākslu.

Neparasts ir stāsts par pils pēdējo pārvaldnieku kapteini Kristofu Georgu fon Offenbergu, kurš 18. gs. sākumā, kad ļaudis kā ar izkapti plāvis mēris, no nāvējošās slimības paglābīties, kopā ar ģimeni ieslēdzoties pilī. Tā bijusi ļoti kupla ģimene dēls un 22 (!) meitas.

